

VASSILIKI

**ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΙΔΗ-ΜΑΜΩΝΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ | ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΦΕΛΟΥΣ ΦΟΡΕΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ «ΘΥΡΕΟΣ»**

Οι καταβολές από τὸ Ναύπλιον, τὴν ιδιαιτερή της πατρίδα, ἐπενήργησαν καταλυτικά στὴ δαμόρρωσθ τῆς εἰκαστικῆς της ἔκφρασης. Σπούδασε ὀργανωτική, καθὼς καὶ καλές καὶ ἐφαρμοσμένες τέχνες στὸ Παρίσιο, μὲ ειδίκευση στὴ γλυπτικὴ πολύτιμων μετάλλων. Στὴν Ἑλλάδα ἡ καλυτεχνή την ἀνάζητησε ἔχει τιμῆσθαι μὲ Α' Πανελήνιο Βραβεῖο Γλυπτικῆς Πολύτιμων Μετάλλων. Σημαντικός σταθμός στὴν σταδιοδρομία της ήτηρε η σύδικαση τοῦ οικου τέχνης «ΘΥΡΕΟΣ – VASSILIKI», μὲ αιδούντες τέχνης στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ξεωτερικό, ἐμπνευσθήτη τού προῆλθε ἀπὸ τὴν ἑταφή της μὲ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Μακεδονίας καὶ τὰ ἄρχαιολογικά τῆς μνημεῖα.

Ἐργά της ἔχουν παρουσιαστεῖ σὲ ἀπομικές θέσησις, στὸ πλαίσιο πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴ διάδοση τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ δημιουργίες της ἀποτυπώνουν τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ στὸ παγκόσμιο πολιτιστικό γίγνεσθαι καὶ ἔχουν παρουσιαστεῖ σὲ ἐκδηλώσεις ποὺ ἔχουν τιμῆσθαι μὲ τὴν παρουσία τους σημαντικές προσωπικότητες ἀπὸ τοὺς χώρους τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων, τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν θρησκειῶν. Ἐχει φιλοτεχνήσει δημιουργίες ποὺ ἔχουν προσφερθῆν σὲ ἐπίπεδο Αρχηγῶν Κρατῶν, μὲ κορυφαία σημηγή τῆς φιλοτέχνησης ἔργου πρᾶς τὸν Φιντέλ Κάστρο ἀπὸ τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικό Πατριάρχη.

Σήμερα, μέσω τοῦ Κοινωνικοῦ Φορέα Πολιτισμοῦ καὶ Τέχνης «ΘΥΡΕΟΣ», προσωθεῖ θέματα πολιτισμοῦ σὲ διεθνές ἐπίπεδο.

**VASSILIKI THEODORAKIDI MAMONA
ART CREATOR | CHAIRWOMAN OF BENEFICIAL-FOR-PUBLIC CULTURE AND ART ORGANIZATION THYREOS**

Her Nauplion filiation, which is her particular place of origin, have radically affected the shaping of her creative expressions. She studied Architecture, as well as Fine and Applied Arts in Paris where she specialized in the sculpture of precious metals. In Greece, her artistic quest has been awarded the First Panhellenic Award for Sculpture of Precious Metals. A crucial point in her career became the inspiration to create the art and design studio 'THYREOS – VASSILIKI' with corresponding spaces in Greece and abroad. That inspiration came from the contact with the wider region of Macedonia and its ancient monuments.

Her creations have been presented in individual shows internationally, at many events and within the cultural framework that aims at promoting Greek culture on a global scale. Her creations refer to the influence of the Greek civilization on a worldwide level and they have been presented in events with the participation of important personalities from the fields of the arts and academia, politics and religions. She has designed the creations that have been offered on a level of Head of States, with the most important moment, the design of the artwork offered to Fidel Castro by the Ecumenical Patriarch of the Greek Orthodox Church.

Today, through Beneficial-for-public Art and Culture Organization «THYREOS», Vassiliki promotes cultural matters on an international level.

**VASSILIKI THEODORAKIDI MAMONA
CRÉATEUR D'ART | PRÉSIDENTE DE L'ORGANISATION DE CULTURE ET D'ART BÉNÉFICIELLE AU PUBLIC THYREOS**

La formation de son expression figurative est due aux origines de sa ville natale, Nauplie. Elle a étudié l'architecture et les beaux arts et les arts appliqués à Paris où elle s'est spécialisée dans la sculpture des métaux précieux. En Grèce, sa recherche artistique a été récompensée avec la récompense Panhellénie dans la sculpture des métaux précieux. Un point crucial dans sa carrière est devenu l'inspiration pour créer l'art et pour concevoir le studio d'art « THYREOS – VASSILIKI » avec les espaces correspondants en Grèce et à l'étranger. Cette inspiration est venue du contact avec la région plus large de Macédoine et de ses monuments.

Ses créations ont été présentées dans différentes expositions internationales, à beaucoup d'événements et dans le cadre culturel qui vise à favoriser la culture grecque sur une échelle globale. Ses créations se rapportent à l'influence de la civilisation grecque à un niveau mondial et elles ont été présentées dans les événements avec la participation des personnalités importantes des champs des arts et le milieu universitaire, la politique et religions. Vassiliki elle-même a conçu les œuvres d'art exclusives qui ont été offertes au niveau des Chefs d'Etat, la moment la plus importante était la conception du morceau d'art donné le Patriarch Ecumenical de l'Eglise Orthodoxe Grecque à Fidel Castro.

Aujourd'hui, par l'Organisation d'art et de culture bénéficielle au public « THYREOS » elle favorise les sujets culturels dans un niveau international.

Μαζεύω τὰ σύνεργά μου: ὄφαση, ἀκοή, γέψη,
διαφορηση, ἀφή, μυαλό, βράδισσε πιά...
Φωνάζω τῇ μνήμῃ νὰ θυμηθεῖ,
περιμαζόνω από τὸν ἄέρα τῇ ζωῇ μου, στέκουμαι
σὰν στρατιώτης μπροστά στὸ στρατηγὸ καὶ κάνω
τὴν ἀναφορά μου στὸν Γκρέκο.
ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Ἀναφορά στὸν Γκρέκο

I collect all my tools: eyesight, hearing, taste, smell,
touch, brain, it is getting dark...
I shout at my memory to remember,
I gather my life from air, I stand
as a soldier in front of his general and I am refer
myself to Greco.
NIKOS KAZANTZAKIS,
Reference to Greco

Je ramasse mes utiles: vision, audition, goût, olfaction,
toucher, sens, la nuit est tombée...
J'appelle la mémoire pour mémoriser, je ramasse ma
vie de l'air, je m'enlève comme un soldat devant le
général et je fais la Référence
à Greco.
NIKOS KAZANTZAKIS,
Référence à Greco

Στὸν Πάπι,
τὸν Ἀθηναῖο - Μύρα,
τὸν Πατέρα μου

DELOS, 29.

Η **•VASSILIO** δημιουργεί γλυπτά και παραστάσεις, συνθέτει ιστορίες και έπουλευσίες συντονιζόμενα δικού του δρόμο με τα θέματα της τέχνης να αναφορέσουν λύσημα και νά συναντήσουν. Το απετέλεσμα θέλει το σύνολο νά είναι μεγαλύτερο από το αέραρια των μηρών. Ο λόγος «Έλληνας ποιητής» δεν αποτελεί άπλω σχόλιο πρός κάθε Ελλάνα, άλλα λειτουργεί δημόσιατάσια, διατηρεί την αυτονομία του έντονα αντίτις της συντονόρης Τέλος, ή μοναδικά έμφερνεται τη δράσης αντηγη για τη διαμόρφωση ένδος έναντι έργου τέρψης -«Gesamtkunstwerk», στο ίδιο ολιστικός και ο παραπομπής τέχνης, δό λόγος και ο μήδος συνιστούν άλλασσατά ενότητα.

Οι αναφορές της δικαιούμενη στην άρχαια Έλλασα, στό μινωικό και στο μικρασιατικό πολιτισμό, στην Αθηνά της λακωνικής περιόδου, καθώς και στο μυαλό του μακεδονικού βασιλείου, σι καρούς κατά τούς διπολούς ή ωστερέων του έλληνικου τυπώματος κι η δύναμη του νά λατούρησε ως χαρακτηρική έδουνταν παγκόσμιαν την ιστορικότητά του άνω τούς αέρες.

Η **•VASSILIO** έντυριψε σε οικείες εικόνες και καταπέμψεις να δει νέο ένδον ποτί «Επιστολες» θεωρείας διδούσιον. Η απορρίψη κάντρου τού άνθρωπου κασσού στο άρχα πλαισίου αποτελεί απονομέα και ματαρόρεσην στο πολύτιμο γλυπτό. Συνειπά τοιχοβόλος νά συνεννέθη με την διεύθυνση βιαρού σηματορύθμουν τη στή δινούν. Η λέξη ποτί ένων την πολιτική προστρέψεων, προσφένειον την δύναμη γεννήθη πολεμηρότητα, τυπωμένην νά δραπέ ακούει την και τολμούσει, το ενδιαμένει νά ντει βαράκει. Η μπορείται μετατηρίζει διάστινο νοο, σηματεύει τον προσωπικό περίλογο, δημιουργεί αναπότομο το διαρκούντο κορμή, κρατάντοντας το μέσο της γεννητικής.

Σημειώνει σπουδαία, σύριζεια, παρασέμπειν στό σύμπλοκο της ανθρωπότητος Ζωής: «Ερασιτέλεμος καὶ Θάνατος».

Για τη **•VASSILIO** ο χρόνος είναι έννοια που πάτερχε από την αντίτιτη ορθολογίας προσανατολής της πρόσδολης. Έτσι, καταφέρνει να το συντάξει μεσα στο χρόνο και νά μετατοπίσει, εναντίστατο το άρχα με το σύγχρονο, το νότε με το πέρα. Η δράσητητα και το σηματό, ή Δόση κατά Αντερολή, ή τεχνολογία και ή παραδοσή, ή ιερά και ή σύμβολος Σελάνοντα σημειωματικά και έναντιό χρών στο συνολικό της έργου.

•VASSILIO creates sculptures, and representations, complex stories and emotions, by following a creative path, wishing for an equal relation between the arts, aspiring for their coexistence that leads to a result through which the sum is greater than its individual parts. The writing of the Greek poets is not just a plain comment on the image, but works as a counterpart, maintaining its autonomy within the co-existence. Finally, the music is added, confirming the initial need for forming a "unified work of art" (*Gesamtkunstwerk*) through which the visual and aural arts, speech and legend form an inseparable entity.

The references are based on Ancient Greece, the cultures of the Minoan and Mycenaean, on Athens, in its classical period (perhaps of classic Athens), and on the grandeur of the Macedonian Kingdom, in a time when the extroversion of the Greek spirit and its ability to work as a melting pot set the foundations for its historicity throughout the centuries.

•VASSILIO «takes a second look» at images that are familiar, and manages to observe again what is taken - light heartedly - for granted. Therefore the spiral move of the embossed ivy on the ancient column capital becomes autonomous and is transformed to a precious sculpture, embracing the human arm, reaching up the shoulder. The handle of an ancient dagger, destined to arm the hand of a warrior, takes on its new role, the hand of a woman who gently manage to tame it. The horrible image of his shield, containing its protective role, embraces in a suffocating yet harmonious, manner the human body, keeping it made for ever.

Points - elements - symbol refer to the eternal diptych of love, war and death.

Time is for **•VASSILIO** a concept different from its strict, rationalist linear conception. As a result, she manages to take us on a journey combining the ancient with the modern, the past with the current. Antiquity and presence, West and East, technology and tradition, the artistic and the human, all are parts of a creative dialogue, coexisting with her total oeuvre.

•VASSILIO crée des sculptures et des représentations, compose et évoque des sentiments suivant un chein où les arts conversent et coexistent sur un pied d'égalité. Le résultat se veut plus large qu'en l'ensemble des parties. Le discours des poètes grecs ne constitue pas un simple commentaire vers chaque image, mais agit respectivement en conservant l'autonomie de l'intérieur de cette coexistence. Enfin, la musique confirme le besoin initial de la formation d'une œuvre d'art, unique comme - *Gesamtkunstwerk* - où les arts figuratifs et des sciences, le discours et le mythe constituent une unité sans failles:

Ces références déposent sur la Grèce Ancienne, la civilisation minoenne et mycénienne, sur Athènes, de la période classique, ainsi que la grandeur du royaume macédonien à l'époque où l'extériorisation de l'esprit grec et son pouvoir de fonctionner comme un creuset d'idées ont stabilisé son caractère historique dans les siècles.

•VASSILIO fait ses délices des images familières et arrive à voir de nouveau ce qui est considéré superficiellement acquis. Le mouvement en spirale du lierre en relief au chapiteau ancien obtient de l'autonomie et se transforme en sculpture précieuse afin de se joindre à l'existence humaine en l'important dans son tourbillon.

La manche d'un ancien manche destiné à armer la main du guerrier; abandonné son but initial et l'enroulant poliment elle vient le dompter. La mise immobile de son bouclier, continuant son rôle protecteur, embrasse de façon étouffante le corps humain en le gardant dedans à jamais.

Des signes, des éléments, des symbols se réfèrent au triptyque éternel de la vie humaine 'Amour, Guerre et Mort'.

Selon **•VASSILIO** le temps s' agit d' une notion éloignée de l'acquisition strictement rationnelle et linéaire:

C'est ainsi au'elle arrive à voyager dans le temps et nous voyager en combinant l'ancien et le contemporain, le passé et le présent. L'antiquité et l'actuel, l'occident et l'orient, la technologie et la tradition et enfin l'homme qui sont choisis de façon créative et ainsi sont présentés dans l'ensemble de son œuvre.

Αλτήρ Ήνε πανέψηλ της πρωτοπορείης Ελλάδος
Λύτρη εδώ
οι τόποι τη σποράς μάκαλη της στάχτης [...]]
Αληθινός ήλιος της Ελλάδος είναι πάρα εδώ
στον πελάγονα δημιούρη της μαρτυρίας τού χρόνος
ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΛΟΣ, Ηλίας

Shine you highest Sun of ancestral Hellas
shine here;
upon this acerbate armful of ashes [...]]
the Luciferous Sun of Hellas is now present
to the unremitting denier of Time's Testimony
ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΛΟΣ, Ηλίας

Brille soleil de la Grèce originelle
brille ici ;
dans cette embesace igne des cendres [...]]
Un soleil rayonne de la Grèce est maintenant ici
au dénouement persistant du témoignage de temps
ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΛΟΣ, Ηλίας

"Εριξε τότε στὴν φωπιὰ σκληρὸς χαλκό, καλάι,
χρυσάφι ἀξεῖμητο, ἀσῆμ' τὸ ἄμονι.
Σὺν κούτσουρῳ τὸ ἔβαλε, στὸ ἔνα του τὸ χέρι.
Πήρε τὴν δυνατὴν βαριὰ καὶ τὴν μασιὰ στὸ ἄλλο.
Ἐκαφε πρῶτα δυνατή, θεόρατη ἀστιθά
δουλεύοντας τη γύροθε τριπόλο λαμπρὸ στεφάνι
στέριωσε γέρων ὀλόλαμπτρο μὲ λουρὶ ἀστημένιο.
Πέντε διπλες τὶς ἔστρωσε πολλῶν λογιῶν πλουμίδια
Πάνω σὲ κείνην χάραξε μὲ τὴν σφρή του τέχνη.
Τὸν οὐρανό, τὴν θάλασσα, τὴν γῆ ἔβαλε πάνω,
τὸν ἥλιο τὸν ἀκούστρατο, τὸν ὀλόγιομο φεγγάρι
τὰ ἀστρά που τὸν οὐρανό τριγύμρω στεφανώνουν...
ΟΜΗΡΟΣ, Ιλιάς

He threw on the fire
enduring bronze and tin, precious gold and silver.
Next, he placed the great anvil on its block, took up
a massive hammer in one hand and in the other his tongs.
The first thing he created was a huge and sturdy shield,
all wonderfully crafted. Around its outer edge,
he fixed a triple rim, glittering in the light,
attaching to it a silver carrying strap.
The shield had five layers. On the outer one,
with his great skill he fashioned many rich designs.
There he hammered out the earth, the heavens, the sea,
the untiring sun, the moon at the full, along with
every constellation which crowns the heavens...

HOMER, Iliad

il jette dans le brasier l'impénétrable airain,
l'étain, l'argent, et l'or précieux;
il place ensuite sur un tronc l'énorme enclume
d'une main il saisit un lourd marteau, et de l'autre ses tenailles.
Il fait d'abord un bouclier large et solide,
qu'il embellit de toutes sortes d'ornements divers,
l'environne d'un triple rayon éclatant de blancheur,
auquel est suspendu le baudrier d'argent;
cinq lames épaisses forment ce bouchier;
sur la surface, Héphaïstos, avec une divine intelligence,
trace mille tableaux variés. Il y représente la terre,
les cieux, la mer, le soleil infatigable, la lune dans son plein,
et tous les astres dont se couronne le ciel...

HOMÈRE, Iliad

Μήπε πού είδα νέα κόβεται όμιντας
άπο την περικεφαλαία τοῦ Πάρη –
μάλλον μία λέψη ἀπ' τὸ χελόκ της είδα, μία λέψη
κυκλική, καθὼς ὁ ἄλλος την περιέστρεψε ὥργομένος
ἔπεινος εἰπ' τῷ κεφάλ του – ἔνα ολόφρωτο μῆδεν
δὲν ἀξέ διδοὺν νά κοτέξεις – τὴν ἔβασην
τὴν ἔγχην ἀπ' τὰ πρίν ρυθμίσοι οἱ θεᾶς εἰς βούλες...

Paris' helmet strap severed only a glitter of bronze
a circular flash, as his opponent, enraged
twisted it on his head; a dazzling nothing;
it wasn't worth watching at all;
the outcome had been fixed in advance
by divine decision...

YANNIS RITSOS, Hélène

Je ne vis même pas se fender la lanière du casque
de Pâris – Japerçus tout au plus un reflet du cuivre
un reflet circulaire, alors que son adversaire en corroux
le faisait voltiger au-dessus de sa tête – un zéro de lumière ;
cera ne servait à rien de regarder – l'issue, les volontés divines
lavaient fixée par avance...

YANNIS RITSOS, Hélène

Παρατηροῦσε ὅλόγυρα μὲ τὴν ἀπάθεια τοῦ ἀθάνατου, ποὺ πιὰ δὲν φοβᾶται τὸ θάνατο κι οὔτε τὸν νοιάζει ἡ ἀθανασία του...
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, Αγαμέμνων

He looked around me with the indifference of an immortal, who no longer fears death, nor cares about his immortality...
YANNIS RITSOS, Agamemnon

Il observait autour avec l'apathie d'immortel, qui n'a pas plus peur de mort, ni il s'intéresse à son immortalité...
YANNIS RITSOS, Agamemnon

Τῷρες δῷρες μοῦ φαίνεται πῶς ἴμαι ἔνας ἡσυχος νεκρός
ποὺ κοιτάζει ἐμένα τὸν ίδιο νὰ ὑπάρχω· παρακολουθεῖ
μὲ τὰ ὄδεια του μάτια την κίνησή μου, τὶς χειρονομίες μου...
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, Αγαμέμνων

At times it seems to me I am a calm corpse that watches
my own self existing; it follows with its vacant eyes
my movements, my gestures...
YANNIS RITSOS, Agamemnon

Il y a des fois qu'il me semble que je suis un mort tranquille
qui voit moi-même d'exister ; il observe avec ses yeux vides
mes mouvements, mes gestes...
YANNIS RITSOS, Agamemnon

Αύτή ή καλή προσωπίδα μου ἀφαιροῦσε σχεδόν την εὐθύνη της δύσιας κίνησής μου. Δὲν ήμουν πιά ἔγώ· ήμουν ὁ ἄλλος· καὶ κάτω από τὸν ἄλλον, ἡ μέσα στὸν ἄλλον ήμουν ἀκέραα ἔγώ, μόνον ἔγώ. [...] Θέλησα για μία στιγμή νὰ τὴ φορέσω πάλι' δὲν τόλμησα. Βλέπεις μπήκαν στή μέση ἀπό τότε ἄλλα ἐλάφια, ἄλλες πράξεις, πόλεμοι, μῆδαις καὶ θάτ' ταν δύσκολη ἡ ἐφαρμογὴ δέρμα μὲ δέρμα.

ΠΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, Αγαμέμνων

This fine mask virtually deprived me of control
over all my movements. I was no longer myself;
I was the other-yet beneath, or within the other;
I was wholly, only myself. [...] I wanted just for a moment, to put it on again. I didn't dare. You see
since then other deer had appeared, other deeds, wars, myths
and the fitting of skin to skin would have been a difficult business.
YANNIS RITSOS, Agamemnon

Ce bon masque enlevait presque la responsabilité
de chaque de mes mouvements. Ce n'était plus moi ;
c'était un autre ; et au-dessous ou dans l'autre
c'était moi, seulement moi. [...] J'avais envie pour un moment de m'habiller – mais je n'a pas osé.
Tu sais d'autres cerfs, d'autres actions, d'autres guerres, d'autres légendes
sont entrés et l'application peau à peau serait difficile.
YANNIS RITSOS, Agamemnon

'Who touched our souls? Secretly who inside our breasts
alleviates our own breath as of a newborn infant's?
Through the Ferocious Gates of Troy Heleni passes slowly;
in front of her the elder ones considerably rise!
'And as for us, that we have savored the mystics of her body
for us that we have touched the long veils that she wore
for us that we have touched her veils of lips and eyebrows
and we have drunk all bitterness during long lasting tortures...'

ANGELOS SIKELIANOS, Lyrical Life

«Ποιός τήν ψυχή μας ἄγγιξε; καὶ ποιός τήν ἀπολάδιει
τήν ἀνάπνια στὰ σπλάχνα μας κρυψά σά βρεφική;
Απὸ τὶς Πύλες τὶς Σκαιὲς ἀργοτερνᾶ Ἡέλην
κι οἱ γέροι ὄρθοι στρέκονται μπροστά τῆς σκεπτικοῖς!»
«Κι ἡμεῖς δὴ οὐ γευτήκαμε τὸ μυστικό τῆς σώμα
ποὺ ἀγγίζαμε τὰ πεπτά της ποὺ ἐφόρει τὰ μακρά
ποὺ ἀγγίζαμε τὰ πεπτά της στὰ βλέφαρα, στὸ στόμα
ὅπου ἔπιαμε τ' ἀντίχοιο στὰ πάθη τὰ πικρά...»

ΑΙΤΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ, Αυτοκός βίος

«Qui a touché notre âme ? Et qui l'adoucit ?
Sans respiration dans notre entrailles, secrètement comme un bêbé ?
Des portes grossières Hélène passe lentement
et les veillards se levent devant elle, réfléchis !»
«Et nous qu'on a gouté son corps secret
qu'on a touché ses voiles longues
qu'on a touchés ses voiles aux paupières et à la bouche
qu'on a bouvé le contrepoison aux passions amères...»

ANGELOS SIKELIANOS, Vie lyrique

Καὶ στὰ χέρια πήρε ἀσπίδα ὀλόλαμπρη καὶ κανεῖς οὗτε
τὴν ἔσπασε οὐτε τῇ βούλαιξ, θαῦμα νὰ τῇ βλέπεις. Γιατὶ
ὅλοκληρη στὸν κύκλο τῆς ἀπὸ τέτανο καὶ διστρό ἐλεφαντόδοτο
καὶ ἀπὸ ἥλεκτρο γλυκόλαμπτε καὶ ἀπὸ φωτεινὸ χρυσάφι
λαμπτύριε καὶ ζώνες ἀπὸ κυανὸν εἶχαν τραβιητεῖ πάνω τῆς
ΗΣΙΟΔΟΣ, Λογίς Ἡροδέους

in his hands he took his shield, all glittering; no one ever
broke it with a blow or crushed it; and a wonder it was to see;
for its whole orb shimmered with enamel and white ivory
and electrum, and it glowed with shining gold;
and there were zones of cyanus drawn upon it

HESIOD, Shield of Heracles

enfin il saisit dans ses mains ce bouclier aux diverses figures
que les flèches d'aucun mortel ne purent jamais ni rompre ni traverser
ce bouclier merveilleux, tout entier entouré de gypse, orné d'un blanc ivoire
étincelant d'un ambré jaune et d'un or éclatant, garni de lames bleues
qui s'y croisaient de toutes parts

HÉSIODE, Bouclier d'Hercule

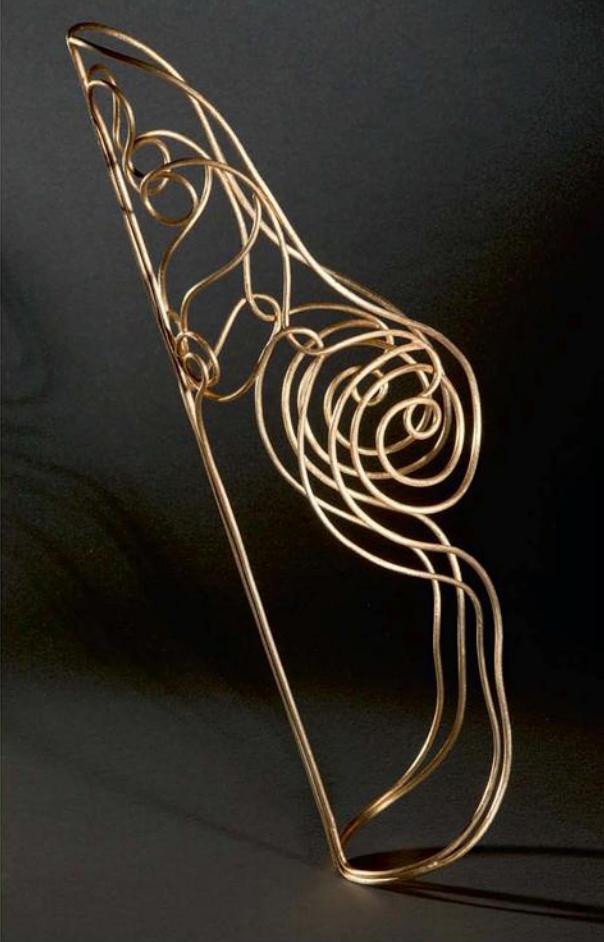
Δεύτερα θώρα φόρεσε γύρω στά στήθη του δμορφό^{χρυσό πολυδουλεμένο, πού τοι τὸν ἔδωσε ἡ Παλλάδα}
Ἀθηνᾶ, ἡ κόρη τοῦ Δία, ὅταν ἤταν στὴν ἀρχῇ νὰ κινήσει
γάν τοὺς βασανισμένους ἄθλους τον...

ΗΣΙΟΔΟΣ, Ασπὶς; Ἡροδόεως

next he fastened about his breast a fine golden
breast-plate, curiously wrought, which Pallas Athena
the daughter of Zeus had given him
when first he was about to set out upon his grievous labors...
HESIOD, Shield of Heracles

puis il ceignit sa poitrine de cette belle cuirasse d'or
magnifique chef-d'oeuvre que lui donna Minerve
fille de Jupiter, lorsque pour la première fois
il s'élança vers les combats meurtriers...
HÉSIODE, Bouclier d'Hercule

Αὐτὰ λέγοντας, τὶς περικνημίδες ἀπ' ὄρειχαλκο λαμπτερὸν
τὸν Ἡφαῖστου ξακουστά δῶρα, ἔβαλε γύρῳ ἀπ' τὶς κνήμες του
ΗΣΙΟΔΟΣ, Αστική Ήρωολογία;

so he said, and put upon his legs greaves of shining bronze
the splendid gift of Hephaestus
HESIOD, Shield of Heracles

a ces mots il enlaça à ses jambes les brodequins
d'un orichalque splendide, glorieux présent de Vulcain
HÉSIODE, Bouclier d'Hercule

Τότε ὁ λαμπτέρος ὁ "Εκτόρας φῆγαλε ἄπ" τὸ κεφάλη
τὸ κρίνος καὶ ὀλόλευτρο τὸ δάρητο στὸ κῶνα"
τὸ γόν του πήρε, φρεσχό, τὸν ἔπαιξε στὰ χέρια
καὶ ἤν τότε σποὺς θεούς, στὸ δάκια προστευχόσαν

ΟΜΗΡΟΣ, Ιλιας

glorious Hector pulled the glittering helmet off
and set it on the ground; then he kissed his dear son
and held him in his arms; he prayed aloud to Zeus
and the rest of the immortals

HOMER, Iliad

le vaillant Hector aussitôt prend le casque superbe
qui brille sur sa tête, et le pose à terre ;
il embrasse son fils bien aimé, le balance
dans ses bras puis, imploant Zeus et les autres dieux

HOMÈRE, Iliade

they fought lord Hector and the Trojans spear for spear
shield with layered shield, in close-packed formation
shields linked together and helmet touching helmet
troops shoulder to shoulder; as men moved their heads
horsehair crests on shining helmet ridges touched –
that's how densely packed they stood in that formation;
their strong hands held the spears out so they overlapped;
their minds were firm and fully ready for the fight

HOMER, Iliad

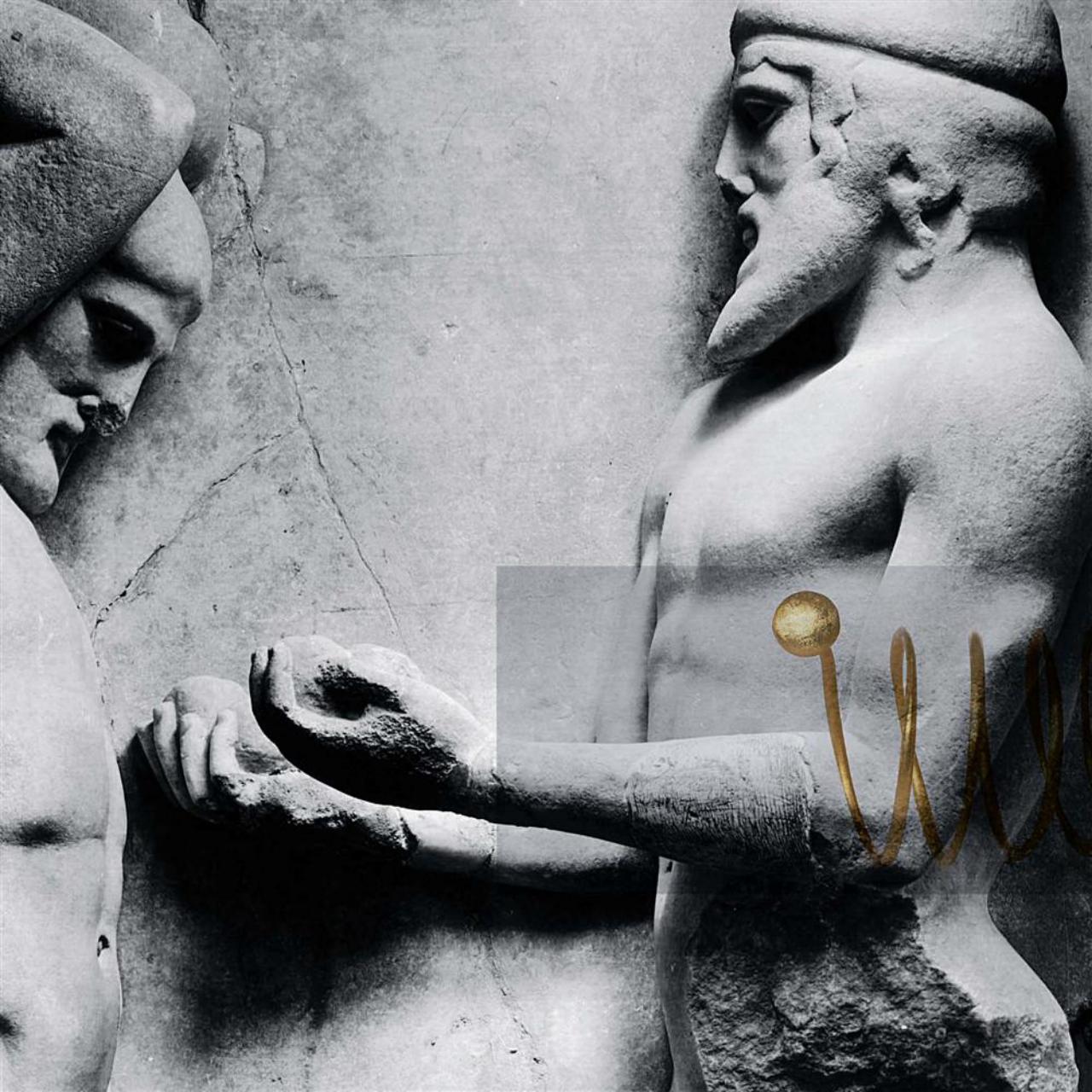
les plus illustres chefs, rangés en bataille
attendent les Troyens et le divin Hector ;
la lance se croise avec la lance, le pavois soutient le pavois
le bouclier se joint au bouclier, le casque au casque
le guerrier au guerrier ; et sur les cimiers à l'épaisse crinière
se confondent les ondulations des aigrettes brillantes, tant les rangs
sont pressés. Les lances étincellent, agitées par des mains courageuses ;
tous veulent aller en avant et sont impatients de combattre

HOMÈRE, Iliade

Ανδρεῖοι διαλεγμένοι
πέριμεναν τὸν Ἔκτορα τὸν θεϊκό, τοὺς Τρῶες
δόρη μὲ δόρη ἀγγίσοντας ἀστίδα μὲ ἀστίδα'
κράνος μὲ κράνος ἔσμιγε, ἀστίδα μὲ ἀστίδα
ἀνδρας μὲ ἄνδρας τὰ κέρατα στ' ἀλογουρίσια κράνη
ἀγγίσαν, καθὼς ἔσκυβαν στάθμαν πυκνὰ τόσο
μπλέκονταν τὰ κοντάρια τους στὰ θαρρετά τους χέρια
καθώς σείονταν μπρὸς αὐτού, τὴ μάχη λαχταρούσαν
ΟΜΗΡΟΣ, Ιδάς

Στρατείες ὀρματωμένες τῶν Ἑλλήνων
θά φθάσουν μὲ καράβια στὸν Σιμώνα
σὲ στρόβιλους νερῶν πού λαμπτυρίζουν...
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Ἰφιγένεια ἐν Αὐλί

The Greek battalions now in Arms
Shall soon arrive on Ships at Simoendas.
Whirling vortex sparkles on the waters...
EURIPIDES, Iphigeneia at Aulis

Elle viendra-près du Simois et de ses
tourbillons argentés l'armée des Grecs coalisés; dans
ses vaisseaux et avec ses armes...
EURIPIDE, Iphigénie à Aulis

12564-58

Γι' αντὸ τὸν μύθο ἐμεῖς παλέψαμε κι ἐπλάτυνεν ὁ νοῦς μας
"Ἐσθιο" ἡ γῆς θερπιώθ' ἡ θάλασσα ξεπερασθεν σὶ κάμποι
Τὸ σῶμα πνέατο ἀνάριο γίνηκε κι ἔξαναγινή ἄερας.

NIKOS KAZANTZAKIS

It's for this legend that we fought, and widened thus our minds
the Earth was devastated, shaded the seas and plains were in havoc
the body is converted into spirit and then again to air.

Pour ce mythe on a lutté et notre sens s'est élargi la terre
est effacée, la mer est éblouit et les champs sont paralysés
le corps est devenu esprit léger et d'air est devenu.

NIKOS KAZANTZAKIS

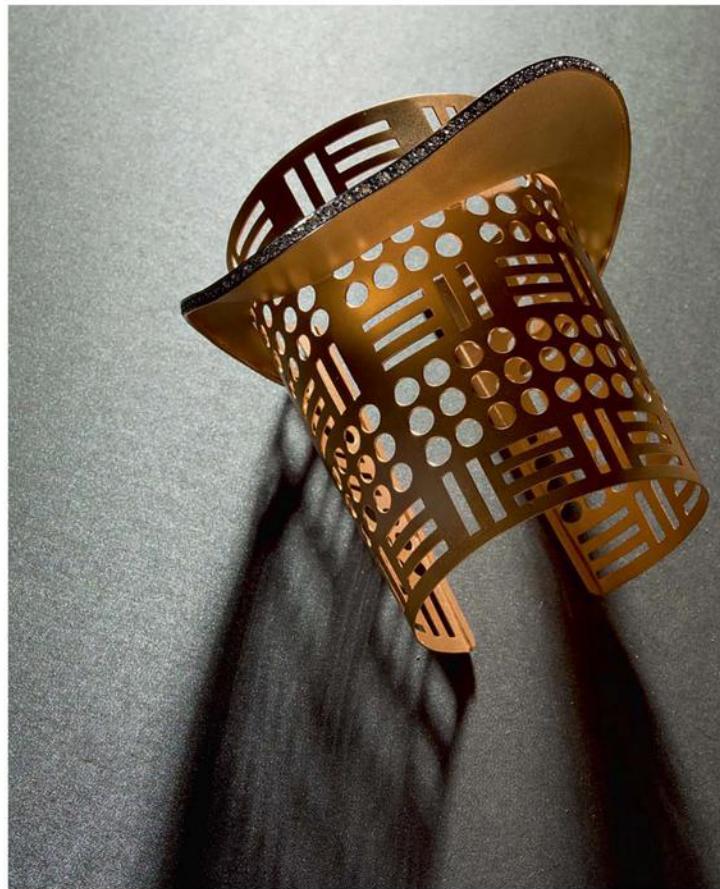
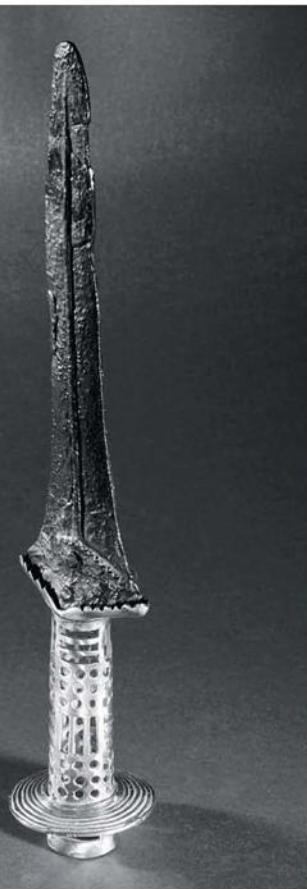
KRETA.48.

How senseless it all was, without
substance, permanence, purpose-wealth
wars, grudges, reputations
fine jewelry; even my beauty.
What senseless tales
of swans and Troys and loves
and deeds of valor!

YANNIS RITSOS, Heleni

Comme toute cela n'avait aucune importance
n'avait ni but, ni durée, ni substance –
richesses, guerres, gloires et passions
parures, et jusqu'à ma beauté elle-même.
Légendes stupides
que ses histoires de cygnes et de Troyens
ces amours et ces hauts faits!

YANNIS RITSOS, Heleni

Πός ήγαν δίχως νόημα όλα
δίχως σκοπό και διάρκεια και ούσια –
πλούτη, πόλεμοι, δόξεις και φθόνοι
κουμπιάτα και ή ίδια ή όμορφιά μου.
Τί όνόητοι θρύλαι
κύκνοι και Τροίες
και έρωτες κι ανδραγαθίες!
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, 'Έληνη'

a reflection in your sword from your eye, the miniature
mirroring of a steel cloud on a helmet – top
or Patroclus' habit of putting two fingers
to the tip of his ear, saying nothing, deep in solitary
erotic musing

YANNIS RITSOS, Agamemnon

un reflet à l'épée par l'aube, le mirage miniature
d'un nuage tranquil sur un casque
ou cette habitude de Patrocle, de toucher avec ses deux doigts
le bout de son oreille, pendant son silence plongé
dans une réverie solitaire, érotique

YANNIS RITSOS, Agamemnon

Μία άνταγεια στὸ σπαθὶ σου ὅπ' τὴν αὐγὴν, τὸ μικρογραφημένο
καθέρεφτοιμα ἐνὸς ἡσυ χου σύννεφου πάνω σ' ἔνα κράνος
ἡ ἔκεινη ἡ συνίβεια τοῦ Πατρόκλου, ν' ἀγγίζει μὲ τὰ δύσο του δάχτυλα
τὴν ἄκρη τοῦ αὐτοῦ του, ἐνῶ σιωποῦσε, βιθισμένος σὲ ρέμβῃ
μονήρῃ ἔρωτικῇ
ΠΙΑΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ. Αγαμέμνων

Λίγο, λίγο, γυμνώθηκαν όλα, γαλήνεψαν, έγιναν γυάλινα
οἱ τοῖχοι, οἱ πόρτες, τὰ μαδλιά σου, τὰ χέρια σου –
μία ἔξαστα γυάλινη διαφάνεια – μήτε τὸ χνῶτο τοῦ θανάτου τῇ θολώνει
διακρίνεις πίσω από τὸ γυαλὶ ὀδιώρετο τὸ τίτστα – κατὶ ἐπιτέλους
ἀκέραιο – ή πρώτη ἐκείνη ἀκεραστήτα, ἄτρωτη, σὰν τὴν ἀνυπαρξία.
ΠΑΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, Agamemnon

Little by little everything was stripped, became calm, glassy
walls, doors, your hair, your hands – exquisitely transparent
glass – not a breath of mortality clouds it – behind the glass
you can distinguish nothingness, invisible-something ultimately
whole that first complete wholeness, unwounded, like nonbeing.

YANNIS RITSOS, Agamemnon

Peu à peu, tout était nu, a calmé, est devenu de verre
les murs, les portes, tes cheveux, tes mains – une transparence
merveilleuse de verre – ni la respiration du mort qu'elle la obscure
tu ne distingues rien derrière la verre cohérente – quelque chose enfin
entière – la première intégrité, invulnérable, comme l'inexistence.

YANNIS RITSOS, Agamemnon

Δέν κοίταξα δόλο, ούτε ἀκουγα σχεδόν τις πολεμόχαρες κραυγές τους –
ἔγρο ψήλο, στά τεχη, πάνω διπ' τὰ κεφάλαια τῶν θυτῶν, δέρνη, σάρκινη
χορὶς γ' ἀνήκει σὲ κοινένα, χορὶς νῦν 'χει κοινεύεις τὴν ἀνάργητη
οὐλαῖ μούν (ἀνελέατητη ἔγρα) ὀλόκληρος ὁ ἔρωτας – ξελύθερη
δεῖται τὸ φόβο τοῦ θανάτου καὶ τοῦ χρόνου, μ' ἔνα δάσπιρο λουλούδι
στὰ μαλλιά μούν...

ΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, Βασιλείη

I saw nothing else; I hardly even heard their bloodthirsty war
cries high on the wall as I was, above these mortals' heads
airy, sensual, belonging to no one, needing no one
as though I, in my self-containment, were
the whole of love-released from fear of death and time
with a white flower in my hair...

YANNIS RITSOS, Hélène

Je ne regardais plus; je n'entendais presque plus leurs cris de guerre –
je restais là, au sommet des murailles, dominant les têtes des mortels
aérienne, charnelle, sans appartenir à quiconque, sans avoir besoin
de quiconque, comme si j'étais (dans mon indépendance)
tout entière l'amour, affranchie de la peur de la mort et du temps
avec un fleur blanche dans mes cheveux...

YANNIS RITSOS, Hélène

Tί 'ναι θεός, τί μή θεός
καὶ τί τ' ἀνωμένο τους;
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ, Έλάνη

What is God and what not
and what lies in between them?
GIORGOS SEFERIS, Hélène

Qu'est-ce que le Dieu
Qu'est-ce que le non Dieu
Et qu'est ce qu'il y entre eux?
GIORGOS SEFERIS, Hélène

Ἄπ' τούς ὀμοις ἔριξε προστάτη ἄπ' τῇ μοίρᾳ σιδέρῳ
ὅ φοβερός ἄντιρας κι ἀπ' τῷ στήθῃ κούνικα φαρέτρᾳ
κρεμαστὰ πίσω καὶ μέσα ἦταν πολλὰ βέλη ἀνατριχιστικά,
δότες τοῦ κοφομάλητῆ θανάτου.

μπροστὰ εἶχαν θάνατο κι ἕσταζαν δοκίμια θρίνουν,
στή μέση ξυντά, τούλι μακριά, καὶ πίσω με μαύραστοῦ
φλογερόχρωμα φτερό τὴν σκεπασμένα.

HESSODE, Λοτίς Ήρακλεώς

over his shoulders the fierce warrior put the steel that saves men from doom
and across his breast he slung behind him a hollow quiver;
within it were many chilling arrows, dealers of death which makes speech forgotten;
in front they had death, and trickled with tears;
their shafts were smooth and very long; and their butts were covered
with feathers of a black eagle

HESSOD, *Shield of Heracles*

ce redoutable guerrier fier suspendit encore à ses épaules
le fer qui repoussait le trépas et il jeta derrière lui
le carquois profond rempli de flèches horribles, messagères de la mort
qui étouffe la voix de ses victimes ; cette mort semblait attachée
à leurs pointes trempées de larmes ; poies et longues par le milieu
elles étaient revêtues à leur extrémité des ailes d'un aigle noir

HESSODE, Bouclier d'Hercule

Καὶ πρῶτα πρώτα ἔβολε στίς κνήμες του κνημίδες
ποὺ προσφέρμόζ ονταν καλά μὲ ἀσημένιες πόρπες·
πέρωσε θώρακα μετά τριγύρῳ ἀπό τὸ στῆθος·
στοὺς δόμους πέρωσε σπαθί ἀσημοκαρφωμένο χάλκινο.
ΟΜΗΡΟΣ, Ιλιάς

First, he strapped on his leg armour, beautifully made,
fitted with silver ankle clasps. Then on his chest
he fixed the body armour.

HOMER, Iliad

Premièrement il a mis aux jambes les guêtres
qu'elles sont bien adaptées avec des agrafes argentées. Après il a passé le thorax
autour de poitrine, et aux épaules il a pris de l'épée d'argent et de cuivre.

HOMERE, Iliade

Ἡ ἀνθρωποφθόρα μάχη δε τὰ μακριὰ κοντάρια ποὺ πλήθος θέριζαν ζωές ἀγρίεψε τὰ μέσα ἡ χαλκὴ λάμψη θάμπτων ἀπ' ἀστραφερὰ κράνη θώρακες φρεσκογυαλιστους, ὀλόλαμπτες ἀσπίδες καθὼς αὐτοὶ συγκρύνονταν πολὺ ἀνδρεῖος θά ταν ποὺ θά χαιρόταν βλέποντας καὶ δὲ θά συμπονοῦσε ΟΜΗΡΟΣ, Ἰλιάς;

that man-destroying combat bristled with long spears
gripped by men to hack each other's flesh apart;
as troops moved up tightly bunched, men's eyes went blind
in the blaze of glittering bronze, glaring helmets
finely polished body armour, gleaming shields;
it would take a hard man to find joy in the sight
of all that suffering and show no trace of sorrow

HOMER, Iliad

ce combat homicide se hérisse de longues lances
qui déchirent les chairs ; les yeux sont éblouis
par l'éclat de l'airain, que font jaillir les casques
étincelants, les cuirasses polies, et les boucliers radieux
de tous ces héros qui s'avancent ensemble ; ah ! sans doute
il aurait une âme bien dure celui qui pourrait se réjouir
d'un tel spectacle, ou qui n'en gémirait pas

HOMERE, Iliaide

Fetch me a wreath made of flowers
so that I wreath my hair with
and from the sacred fountain water
so as to rinse it upon them.
With circular dances
all around the altar
dance for Artemis
the all mighty Goddess
Mother Earth!
Mycenae, my Fatherland!
EURIPIDES, Iphigénie at Aulis

Donnez-moi une couronne des fleurs
pour couronner mes cheveux
et de sanctification de la fontaine
pour les arrocher
avec des danses circulaires.
Autour de l'autel
dansez pour Artémis
la déesse divine
Oh Terre maternelle!
Oh mon foyer de Mycénes!
EURIPIDE, Iphigénie à Aulis

Φέρτε μου δάνθινο στεφάνι
νά στερεωνόσι τά μαλλιά μου
και ἀγναυμό ἀπ' τὴν πηγὴ νά τὰ ραντίσω.
Με κινδύνοις χορούς
τρύγιρα ὅπ' τὸ βεβαῦ
χορέψε γάλ τὴν Ἀρτεμίη
τὴν τραμουσάρητη Θεά
Μητέρα Γῆ
Πεπτίδη Μυκήνες
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Τρυγένεια ἐν Αὐλίᾳ

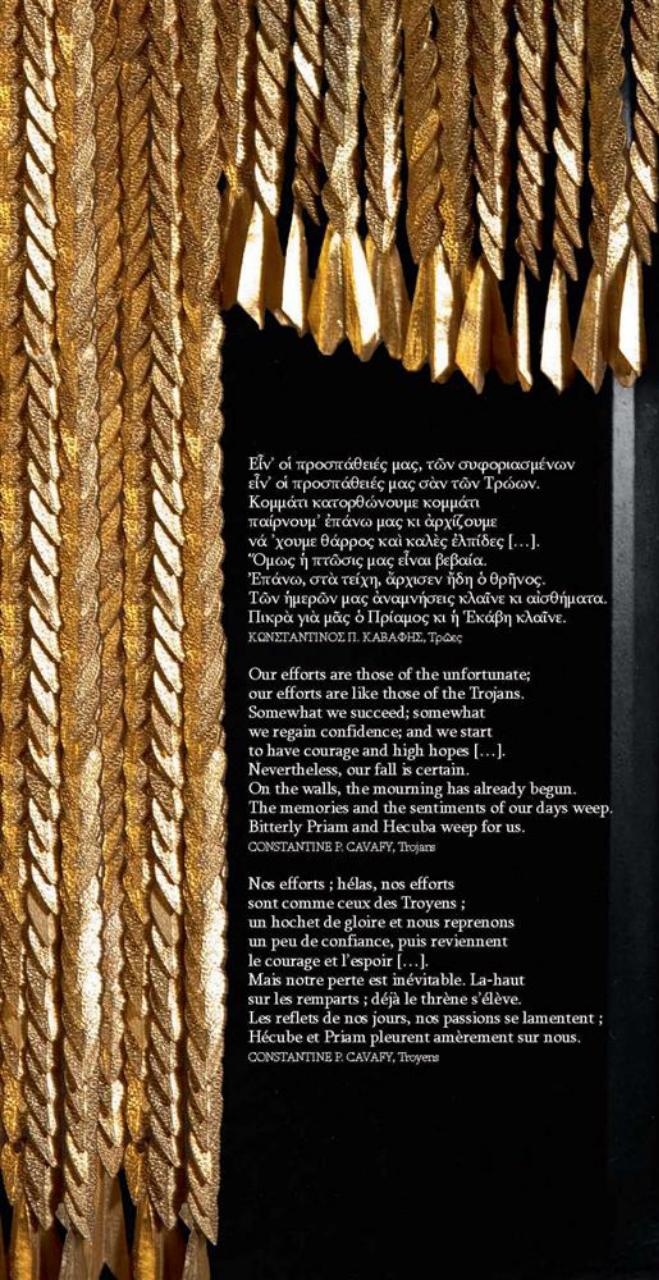

"Οσο ὑπάρχουν Αχαιοί
Θά υπάρχου μία Ήρωις Έλένη
Κι ἂν εἶναι ἄλλος τὸ χήρα
κι ἄλλος ὁ λαμπρός."
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΙΤΗΣ, Μαρία Νεφέλη

As long as there shall be Achaeans
there shall be one Helen of Troy
even if her hand at one place lies
and somewhere else lies her neck.
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΙΤΗΣ, Μαρία Νεφέλη

Tant qu'il y ait des Achéens
existera Hélène la Belle
même si d'une part soit la main
et d'autre part le cou.
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΙΤΗΣ, Μαρία Νεφέλη

Εἴν' οι προσπάθειές μας, τῶν συφοριασμένων
εἴν' οι προσπάθειές μας σὰν τὸν Τρώων.
Κομμάτι κατορθώνουμε κομμάτι
πάρνουμ' ἐπάνω μας κι ὄφρύσοντε
νά χομψεθάρρος καὶ καλές ἀλπίδες [...].
Οὓς η πτώσης μας ἔναι βεβαία.
Ἐπάνω, στέ τεχη, ὄρχισεν ἥδη ὁ θρῆνος.
Τῶν ἡμερῶν μας ἀνομήσεις κλαίνε κι αἰσθήματα.
Πικρά γιά μας ὁ Πρίαμος κι Ἡκάβη κλαίνε.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΚΑΒΑΦΗΣ, Τρώως

Our efforts are those of the unfortunate;
our efforts are like those of the Trojans.
Somewhat we succeed; somewhat
we regain confidence; and we start
to have courage and high hopes [...].
Nevertheless, our fall is certain.
On the walls, the mourning has already begun.
The memories and the sentiments of our days weep.
Bitterly Priam and Hecuba weep for us.

CONSTANTINE P. CAVAFY, Trojans

Nos efforts ; hélas, nos efforts
sont comme ceux des Troyens ;
un hochet de gloire et nous reprenons
un peu de confiance, puis reviennent
le courage et l'espoir [...].
Mais notre perte est inévitable. La-haut
sur les remparts ; déjà le thrène s'élève.
Les reflets de nos jours, nos passions se lamentent ;
Hécube et Priam pleurent amèrement sur nous.

CONSTANTINE P. CAVAFY, Troyens

Τώρα ξεχωρίζει τά πιο γνωστά μους όνόματα ή τά συγχέω μεταξύ τους – Πάρης, Μενέλαος, Αχιλλέας, Πριοτέας, Θεοκλύμενος, Τεῦκρος Κάστορ και Πολυδευκής – οι αδελφοί μου, ήτοι οι λόγοι αυτοί, νομίζω έγιναν απότροπα – έτοι μεν – δόδιοι καραβών – Θρησέας, Πειρίθους Άνδροφοράχη, Κασσάνδρα, Αγαμέμνων – ήχοι, μόνον ήχοι χωρίς παράσταση, χωρίς τό ειδωλό τους γραμμένο σ' ένα τζάμι σ' έναν μετάλλινο καθρέφτη ή στά ρηγά, στ' ακρογαλά, όπως τότε μάλιν ήσυχη μέρα με λιανάδα, με πολλά κατάπτα, όπως η μάχη είχε κοπάσει, και τό τρίζω τόν βρεγμένον σκοινών στις τροχαλίες κρατούσε τόν κόδρο ψηλά, σάν τόν κόρπο ένος λυγμού σταματημένον μέσα σ' ένα κρυστάλλινο λαρύγγι – κ' έβλεπες τόν κόρπο νά σπιθίζει νά τρέψει χωρίς νά γίνεται κραυγή, και ξαφνικά δύλο τό τοπίο με τά καράβια τούς ναύτες και τ' άμαξια, βουλιάζε μέσα στό φάς και στήν άνωνυμιά.

ΠΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ, Ελένη

Now I forget the names I once knew best, or confuse them one with another – Paris, Menelaus, Achilles, Proteus, Theoclymenos, Teucer Castor and Polydeuces – my brothers, moralists both; I think they turned into stars (so it's said), guides for ships – Theseus, Peirithoüs Andromache, Cassandra, Agamemnon-sounds, mere sounds without substance, without our image cast on a windowpane or on a metal mirror, or on the coastal shallows, as then one still and sunny day, with a bristle of masts, when the battle had slackened off, and the snap of damp sheets in the blocks dominated the world, like the lump of a sob held fast in a crystalline throat – and you saw the lump glitter, shiver without becoming a cry, and suddenly that whole scene, ships sailors and wagons, sank into the light, into anonymity.

YANNIS RITSOS, Hélène

A présent, j'oublie les noms les plus familiers ou je les confonds entre eux – Pâris, Ménâlas, Achille, Protée, Théoclymène, Teucros, Castor et Pollux – mes frères entichés de morale ; eux, je pense, sont devenus des étoiles – c'est ce qu'on raconte – ils guident les navires ; Thésée, Pirithoüs Andromaque, Cassandra, Agamemnon, – des sons, rien que des sons sans qu'on puisse y associer une image tracée sur une vitre, sur un miroir métallique ou sur les eaux sur une vitre, sur un miroir métallique ou sur les eaux basses du rivage, comme par ce jour calme, ensoleillé people de mats, quand le combat s'était apaisé et que le grincement des cordages mouillés sur le pouilles retenait le monde très haut ; tel le noeud d'un sanglot pris dans un gosier de cristal – on voyait ce noeud étinceler, vibrer, sans que le cri jaillisse ; et soudain tout le paysage avec ses navires, ses marins et ses chars sombrait dans la lumière et l'anonymat.

YANNIS RITSOS, Hélène

Ποιός τάχα τὴν ὄνομασε
κι ὄνομα βρῆκε ταυριασμένο;
Μήπως κάποιος ἀόρατος
πού προνοεῖ τὸ πεπρωμένο
ώθει τὴν γλώσσα στὸ σωστό;
Ἡ Ἐλένη, ἡ μυριοπόθητη
ποὺ ἀρματωθήκαν οἱ γεμπροί
γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσουν.
Ἡ Ἐλένη ἀνελέητη λεηλασία
πολιών παλληκαριῶν καὶ πόλεων
ἀφίησε τὸν ἀβρὸ κοιτώνα της
κι ἀνοίχτηκε στὸ τέλαγο
μὲ τὴν σφοδρή τὴν αὐρὰ τοῦ Ζεφύρου.
Μυριάδες ἀνδρες στὸ ἀρματα
Κυνήγησαν τὰ χνάρια τῶν κουπιῶν
Ποὺ σβήνονταν μὲς τὰ νερά
Καὶ στὶς βαθύσκιοτες ὥκτες ἀράδαν τοῦ Σιμώεντα
Διψόντας τὴν ἀμάχη καὶ τὸ αἷμα
Φωνὴ θεοῦ ποὺ ὅτι ἀρχίζει τὸ τελείωνε
Ἐμπασε μὲς τὴν Τροία νύφη τὴν Ἐλένη
Ποὺ τ' ὄνφατι τῆς θανάτου σημιαίνει.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ, «Ἀγαμέμνων»

Who possibly might be the one that named her?
After a name so matching?
Could it be invisible someone,
A Destiny's Foreseer
Forcing always our tongues To the correct?
Heleni, Desire of Myriads.
The Bridegrooms undertook their Arms
to conquer her.
Heleni, Havoc pitiless
Of Vessels, Males and People
Has deserted her soft bed
And run off unto the open Seas
inside Zephyre's stormy Breeze.
Countless armed Men
Have chased the prints of her oars
Constantly being erased by the Waters
At shady river-shores they docked of Simoendas
Thirsting for Blood and War
It was a Voice of God, always accomplishing whatever
He might started,
forcing Heleni enter into Troy
Death her name meaning only.

AESCHYLUS, 'Agamemnon'